

ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Υ Π Ο
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΤΣΟΥΚΝΙΔΑ

Σκοπὸς τοῦ παρόντος σημειώματος εἶναι ἡ διατύπωσις ὠρισμένων προτάσεων ἀφορωσῶν εἷς τινα σημεῖα τῶν *Analecta Hymnica Graeca* II¹, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο ἕως νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν εἰς μελλοντικὴν ἐκδοσιν, οὐχὶ δὲ ἡ κρίσις ἔργου μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ μόχθου, ὡς καὶ ἡμεῖς διεπιστώσαμεν, καταρτισθέντος.

XIV, στίχ. 80-86:

*Γνόφον ποικίλων αἰκισμῶν
διαδραμόντες οἱ θεῖοι
ἀθλοφόροι τῷ φωτὶ τῆς τριάδος
προσεπάλαισαν διὸ
ἀκτίσι τῶν θαυμάτων ἡμᾶς
Πρόβος τε σὺν Ταράχῳ
καὶ Ἀνδρονίκῳ φαιδρύνουσιν.*

Δὲν νομίζομεν ὅτι ὁ ὑμνογράφος ἔγραψε *προσεπάλαισαν*, ἀλλὰ *προσεπέλασαν*. Πβ. *προσεπέλασαν* P [=Paris. gr. 1619]. Πβ. ἐπίσης X, στίχ. 1-6,

*Τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ φλεγόμενος,
μάρτυς Εὐλάμπιε,
τὴν κοσμικὴν ἀπέριψας ἀχλὺν,
οὐρανίῳ δέ, πάνσοφε,
τερπνῶς προσεπλησίασας
φωτὶ αὐτῷ, παμμακάριστε,*

ἐνθα χρησιμοποιεῖται τὸ συνώνυμον *προσπλησίαζω*.

1. *Analecta Hymnica Graeca e codicibus eruta Italiae Inferioris Ioseph Schiró consilio et ductu edita*, II, *Canones octobris*, Ada Debiasi Gonzato collegit et instruxit, Roma 1979.

XXV, στίχ. 25-26:

*Ἐκβέβλημαι συμβουλίᾳ ὄφρων
ἐκ παραδείσου τρυφῆς*

Γραπτέον ὄφρων (πβ. συμβουλή τοῦ ὄφρος M
[= Mess. gr. 52]).

XXIX, στίχ. 95-99:

*Ἵμνοῦμέν σε, ἀγνή θεομακάριστε,
δοξάζοντες τὸν τόκον σου
τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην ἐπὶ γῆς
τὴν τοῦ Ἰακώβου, μητροπάθην,
καὶ τοὺς βροτοὺς ἡμᾶς, θεσβύτα, τῇ μεσιτείᾳ σου.*

Ὁ στ. 99 πρέπει, νομίζομεν, νὰ διορθωθῆ:

καὶ τοὺς βροτοὺς ἡμᾶς θεοῦντα τῇ μεσιτείᾳ σου.

XXIV, στίχ. 197-198:

*τὰ ἀλογινά, Ἀρτέμει,
ὡσπερ ἀσώματος ὑπέμεινας.*

Γραπτέον τὰ ἀλογινά, τὸ ὁποῖον εἶναι, ἄλλως τε, σύμφωνον
καὶ πρὸς τὸ μέτρον.

XXXVI, στίχ. 113-118:

*Ἰσχυρῶς προσπλακεῖσα
πολεμίων, γενναίως
ἐν ἀσθενείᾳ σαρκὸς
τοῦτον εἰς γῆν καθεῖλες,
Χριστοῦ σε δυναμοῦντος,
Καπετωλίνα*

Εἰς τὸν στ. 114 ἀντὶ πολεμίων γραπτέον πολεμίῳ (πρό-
κειται ἐνδεχομένως περὶ τυπογραφικοῦ λάθους).

XII, στίχ. 212-219:

*Ῥῆς καὶ ἤχου ἐπαπολαύουσα
τῶν ἐν φωναῖς
ἀγγέλων κροτουμένων, αἰδίμοι,
σύμφωνον ποιήσασθε τὴν ἐντευξίν
πρὸς τὸν πάντων δεσπότην*

σὺν Ζηναΐδῃ τε
 Φιλωνίλλᾳ ὑπὲρ τῶν πιστῶς
 ἀνευφημούντων ὑμᾶς.

Γραπτέον,
 σὺν Ζηναΐδι τε
 Φιλωνίλλᾳ.

XXXVIII, στίχ. 12-14:

ἐν ᾧ σοὶ
 μοναὶ ὑπεδέξαντο
 διαιωνίζουσαι.

Εἰς τὸν στ. 12 ἀντὶ σ ο ι προτείνομεν νὰ γραφῆ σ ε.

IX, στίχ. 59:

καὶ ἔλαβες τῶν πραέων τὴν γῆν.

Θὰ ἠδύνατο νὰ σημειωθῆ εἰς τὰ Testimonia: cf. Matth. 5,5.

᾽Ωσαύτως εἰς τὸ τροπάριον

XXXV, στίχ. 37-45,

᾽Απειρόγαμε
 εὐλογημένη δέσποινα,
 τῶν γυναικῶν τὸ ὄνειδος
 μόνη ἠφάνισας·
 νεανίδων ὁ χορὸς
 ὄθεν ἐναθλήσας στερρῶς
 προσαπενήνεκται
 χαίρων ὀπίσω σου
 τῷ βασιλεῖ τῆς κτίσεως,

θα ἠδύνατο νὰ σημειωθῆ (εἰς τὰ Testimonia): 41-45: Ps. 44, 15.

Τέλος εἰς τὸν κανόνα V, στίχ. 104-105,

ἦν εὐροῦσα Μαμέλχθα
 εὐχάριστος ἐκραύραζεν,

ἀντὶ εὐχάριστος γραπτέον, ἴσως, εὐχάριστος, τὸ ὁποῖον εἶναι,
 ἄλλως τε, σύμφωνον καὶ πρὸς τὸ μέτρον,